

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca 47-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ ELLENZÉK ELŐFIZETÉSI DÍJA.

Egész évre 16 frt. v. 32 korona. Negyed évre 4 frt. v. 8 korona.
Félévre 8 frt. v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vásár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Telefon szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon szám: 9.

ELLENZÉK.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

HIRDETESI DÍJAK:

Egy négyszög ccentiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reclam sora 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 frt.

Nyilttéri ezikkék:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

A házalás ellen.

Kolozsvárt, ápr. 19.

Arról értesülünk, hogy a kolozsvári kereskedők körében mozgalom indult meg, a melynek czélja kormányrendelet, vagy törvényhozási uton védelmet szerezni a helyi kereskedőknek az idegen kereskedők házalása ellenében.

Ismerve a helyi kereskedelmi viszonyokat — csak helyeselni tudjuk, hogy Kolozsvárt kereskedői végre erőlyesebb cselekvésre határozták magukat fenyegetett érdekeik megoltalmazására.

Lapunk nem először foglalkozik ezzel a kérdéssel. Ismételt felszólalunk már ama visszaélések ellen, melyeket az idegen kereskedők házaló ügynökei a törvény oltalma alatt ugyan de a lehető legszemérméletlenebbül vélek óta folytatnak a helyi kereskedelem és ipar megrontására.

Nemcsak maguk a közvetlenül érdekelt kereskedők és iparosok érzik ennek a módfelett elharapózott házalásnak a káros következményeit, hanem érzik azt mindazok, a kik ennek a vándor iparnak és kereskedelemnek az áldásaiból (?) részesültek.

A tapasztalat, melyet a vidéki fogyasztó közönségnek sok alkalma volt megszerezni, egyszerűen az, hogy a vándoripar és kereskedelem egyáltalán nem használ semmi más érdeknek, mintama budapesti vagy külföldi nagyobb kereskedő, vagy iparos és gyáros érdekeinek, a kiknek utazó ügynökei a szó teljes értelmében elárasztják a vidéki piacokat.

Ehben árt minden más érdeknek, a megrendelő és fogyasztó közönségnek egy, mint a minő alaposan tönkretesz a helyi kereskedelmét és ipart.

Ismeretes tény mindenki előtt, hogy valamennyi vidéki piac — még a legtavolabbi fekvő kis városokéi is — el van árasztva a budapesti és külföldi kereskedők, iparosok és gyárosok mozgó ügynökeivel. A kereskedő és gyáros leküldi a maga kitanított és bőbeszédű megbízottait, a kik megvannak áldva azzal a tehetséggel, mikép lehet a hiszékeny vidéki közönséget — b e c s a p n i. Mert, hogy ezek a mozgó hősök egyebet nem tesznek, arra már a fogyasztó közönségnek meg van a maga keserű tapasztalata.

Elindulnak tengernyi szó özönnel az ajkukon és egy csomó rongygyal a ládájukban. Am ezt a rongyot úgy feldicsérik, akár csak a cigány a lovát. És a vége az, hogy a hiszékeny közönség felül a mázos beszédnek és az olcsóbbnak és jobbnak képzelt budapesti vagy külföldi portékát nyakra-főre vásárolgatja, s a mikor megkapja és használatba veszi — akkor veszi észre, hogy a mozgó kereskedelemnek minő ok nélkül vált áldozatává.

A fővárosi vagy külföldi iparos már nem is csak rábeszélő ügynököket küldöz szét a vidéki piacokra, hanem olyan embereket küld ki, akik értik a mesterségüket és mértéket is vesznek — s pár nap múlva megérkezik a kész ruha. Mikor aztán a n. é. megrendelő használatba veszi, akkor jön arra a keserű tapasztalatra, hogy a portéka a mit kapott sem nem jó, sem nem olcsó, más szóval, hogy alaposan be van csapva.

Ez a fogyasztó közönség tapasztalata.

Hát ez még hagyján. Mindenki magára vessen, ha ilyen uton és ilyen existenciák által kiforgatni engedi magát a — s z ó p e s z ó b ó l. Azt a végén senki sem tudja megakadályozni, hogy az embertársa ne essék bele abba a mélységbe, a hová vaktáiban rohan.

Igy vagyunk a házalás dolgával

is. Maga a közönség is érzi, hogy ezek a vándorügynökök rendszerint becsapják a hiszékeny embereket és ennek daczára ismételtlen felülnek nekik.

Hát ezen a bajon csak maga a közönség segíthet azzal, ha nem engedi magát félrevezettetni és ezeket a bőbeszédű frátereket egyszerűen — kiutasítja házából. A ki így cselekszik, nem lesz oka a házalás keserű tapasztalataiból újabb okolást szerezni.

Ámde ennél súlyosabb következményei vannak a házalás mértéktelen elharapódzásának a helyi kereskedelem és iparra nézve. Ezeknek egészséges fejlődését nemcsak megakasztja a valósággal kétségbeeső gyorsasággal terjedő házalás, hanem a szó teljes értelmében tönkre teszi.

Nézzük csak a kolozsvári piacot. Biztos alapon berendezkedett kereskedések tulajdonosai is csak a napról-napra való megélhetés feltételeit képesek megszerezni, de arra egyáltalán nem gondolhatnak, hogy üzleteiket kifejlesztthessék, vagy, hogy a jövőnek is takaríthassanak meg valamit keresményükből.

Kereskedelem és ipar a helyi piacon csak teng, csak máról-holnapra él, első sorban a miatt, mert a fogyasztó közönséget el vonja tőlük a kereskedelem és ipar, egyezőval a — vándor házalás.

A helyi kereskedő és iparos egészen ki van szolgáltatva a — vigéceknek.

Hát ez nincs rendén. A törvény, mely ezt az állapotot megteremtette, mihamarább felcsereendő olyannal, a mely védje a helyi kereskedelmet és ipart s magát a fogyasztó közönséget is a nagy ipar és nagy kereskedelem mozgó áramlatával szemben.

Helyesen teszik tehát a kolozsvári kereskedők, ha komoly akcióba lépnek és érdekeiket ott védik, a hol leginkább vannak megtámadva.

Politikai hírek.

Az agrárbank és Wekerle. A „M—g“ egészen megbízható helyről arról értesül, hogy immár bevégzett tény Wekerle Sándor bankelnöksége, mert a volt miniszterelnök kijelentette, hogy hajlandó az agrárbank élére állni, annak organizációját vezetni. Az az egyezség, a melyről többször szözlötünk, az agrárbank alapítói között már végleg megállapított. E megállapodás szerint teljesen elejtik azt az eredeti kombinációt, melyet az előbbi kormány koncepcióját se helyett a hazai takarékpénztár és a bécsi Unionbank közösen fogják megalapítani az agrárbankot, még pedig minden állami szubvenzió és hozzájárulás nélkül, sőt az állami jelleg teljes mellőzésével.

Kossuth mandatum. Kossuth Ferenc mandatum a már be van nyújtva a képviselőház elnökségéhez. Juth Gyula és Hentaller Lajos képviselők vitték el a megbízólevélül szolgáló választási jegyzőkönyvet a Ház elnöki irodájába. Az elnök a Háznak e hó 23-án tartandó ülésében fogja a megbízólevelet bemutatni.

Kossuth és Bánffy.

Bánffy Dezső báró nyilatkozataival foglalkozik Kossuth Ferenc az E—s mai számának vezércikkében. Bánffynak az ő személyére vonatkozó megjegyzésére többek közt így válaszol:

Mi önzés és hiúság nélkül küzdöttünk és fogunk küzdeni hazánk javáért; ha van vagy lesz szerény szavamnak bármi sulya pártunkban, ez az irány mindinkább ki fog sugározni elveink fényes magaslatairól.

Nem az a vágyunk (bár nemes vágy lenne), hogy mi boldogítsuk a hazát, de hogy a haza boldoggá legyen: tűnjék bár el személyünk, tűnjék el a nyom, melyet kezeink munkássága a végeredményre üthet, mi csak azt keressük, mi az eredmény? és nem azt, hogy ki érte el?

Ennek az iránynak hódolva, következetesen háttérben hagytam, a mióta hazajöttem, egyéniséget és a miért elismerésre tarthatam volna igényt, vak támadások tárgyává tettem.

Egy nagy emléket tartottam szemem előtt és inkább azért jöttem haza, hogy azt a nagy erőt érvényesítem a haza javára, mely ebből az emlékből ered és nem azért jöttem, hogy magamat érvényesítem.

Csekély személyemre azért hivatkozom, mert a miniszterelnök engem is bevont nyilatkozataiba, bár ő is abban a helyzetben van, (mint bárki más is e hazában), hogy teljességgel semmit sem tud rólam, képességméről vagy képtelenségemről.

Az, hogy leszek-e képes nagyobb akciót kifejtteni, egészen közömbös dolog, elég, hogy a függetlenségi párt legyen erre képes; és hogy a párt szétbomlását tudtam-e vagy nem megakadályozni, mint magánember, kinek semmi cselekvő tere nem volt, (kivált midőn a bomlás Nápolyban létem alatt történt), ez szinte közömbös dolog. Nem egy személy tud elvi alapokon álló pártokat összetartani, hanem az elvi alap maga; — ha az alap ugyanaz, a személyek annyi irányban oszolhatnak szét, mint a szél rózsája, azért ezen az alapon mindig találkozni fognak a tevékenység perczében.

Köznapi kérdésekben eltérhetnek az egyéni nézetek és ha eltérnek, s a kérdések lebonyolítása oly hosszú időt igényel, hogy az eltérések személyes ellenszenvet is szülnék, akkor jobb is a nagy és magasztos alapelv érdekében, hogy az egyének mindennapi útjaink ne egymás mellett járjanak; de a jövő majd megmutatja, hogy áll-e még a függetlenségi párt a közjogi elvek szilárd alapján?

E kérdésre csak egy feleletet találok szívemben, lelkemben és meggyőződésemben. Jaj leane annak a pártának, melyet egy személy lenne hivatva összetartani és nem az elvek magasztos ereje!

Tételezze bár fel rólam a miniszterelnök a képesség teljes hiányát, (ha okszertnek véli oly dologról itélai a priori, a mit nem tud és nem tudhat), arról biztos lehet, hogy a magyar haza állami függetlenségének eszméje nem egy ember, de nem is egy egész nemzedék képtelenségétől függ.

Az emberek letűnnek, a nemzedékek jönnek-mennek, de a történelem logikáját meghamisítani nem tudják.

Mi hazánk jövőjének műhelyében szerény munkások vagyunk; a mű, melyet hazánk hivatása, életereje ki fognak keríteni hű kezeinkből, ott fog ragyogni egykor a hazaszeretet oltárán. Nem kérdik azt, ki dolgozott a műtőn, mely a műhelyből kikerült; nincs rá ambíció, nincs rá igényem, hogy szerény személyem bélyegét viselje. Egyetlen ambíció, hogy hazámat szolgáljam.

KOSSUTH FERENCZ.

Mi foly Bécsben?

Bécs, ápril 17.

A Bécsben most folyamatban lévő közös miniszteri értekezleten jelenlévő három magyar miniszter közül báró Bánffy Dezső miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter ma délután tíz óra körül meglátogaták herceg Hohenlohe főudvarmestert.

A külügyminiszteriumban a delegációk elé terjesztendő javaslatok végleges megállapítását tárgyzó közös értekezlet délután egy óra körül kezdődött. Az értekezleten jelen voltak gróf Kálnoky, báró Kriehammer és Kállay közös miniszterek, báró Bánffy Dezső magyar miniszterelnök, báró Jósika Samu és Lukács László magyar miniszterek, továbbá Windischgrätz herceg osztrák miniszterelnök, Plener osztrák pénzügyminiszter és gróf Falkenhayn osztrák földmívelési miniszter.

A mai tanácskozások tárgya az 1896. évi közös költségvetés, nevezetesen a külügyi, pénzügyi, hadügyi és tengerészeti költségvetés volt. Első sorban azokat a tételeket tárgyalták, melyeknél kiadási többletet merültek fel. E kiadási többletek következményei a két évvel ezelőti életbeléptetett intézkedések, melyek a hadügyi kormányzat szükségleteit évenként — ezuttal 4 millióval — emelik a részben a rendes, részben a rendkívüli kiadásoknál vannak előirányozva. — A tanácskozásokat — melyek délutáni négy óráig tartottak — még nem fejezték be, hanem holnap még folytatják azokat, s a záró értekezleten valószínűleg ő felsége fog elnökölni.

Dániel Ernő kereskedelmi miniszter délután szintén Bécsbe utazott, hogy részt vegyen az osztrák kereskedelmi miniszteriumban a déli vasut államosítása tárgyában tartandó értekezleten.

E tárgyaláson magyar részről a kereskedelmi miniszteron kívül Kilényi Hugó miniszteri tanácsos, a földművelési miniszterium részéről Lipthay miniszteri tanácsos és Ottlik osztálytan, a pénzügyminiszterium részéről Márfy és Popovics osztálytanácsosok vesznek részt.

Báró Bánffy Dezső miniszterelnök és Lukács László pénzügyminiszter ma este 7 óra körül Windischgrätz herceg osztrák miniszterelnökkel ebédelték.

Kina-Japán bébekötés.

Egy yokohamai távirat megerősíti a minap közölt híreket a háboruszkodó két keletázsiai nemzet között megkötött békéről. Ez a béke természetesen csak megpecsételés lehet Japán diadalának és szomorú véglegesítése annak a desperátus állapotnak, melybe Kínát a háboru sodorta. A világnak területileg legnagyobb állama a szó szoros értelmében körmei közé került a sokkal kisebb Japánnal, mely mérgesen, mint egy vadmacska, vetette magát a nagy elefánt-kolosszusra. A kínaiak kétségbeesésükben a copfjukat téphetik — ugyszólván az egyetlen javuk — melynek megtartása nem a győztes ellenség kegyétől függött. Japán a kést Kína torkának tartva, diktálta a feltételeit és ez szó és elenkezés nélkül aláírt mindent nehogy a vadmacska Pekingbe vágja körmeit.

A békekötésnek vannak fontos európai jelentőségű pontjai és nem szűkölködik valamelyes keserny és humor nélkül sem. Japán megtartja mind az elfoglalt földrészeket, azonkívül megkapja Formosa szigetéit is, a mi nemcsak a sziget természeti gazdagságát tekintve óriási előny, de mint stratégiai pozíció s mint a keleti tengerbe vezető kereskedelmi irány főállomása ugyszólván az egész keletázsiai kereskedelem urává teszi Japánt. Formosa szigete régtől fogva titkos vágyát képezte Angliának s hogy most előle az élelmes Japán elkaparintotta, aligha fokozza Anglia szimpátiáit a keletázsiai alkotmányosság hazája iránt. Viszont, hogy a kontinensen Japánnak oly nagy és fontos része jut Kína testéből, nem tetszik az örökké éhes és mindezekre feltételes Oroszországnak.

Ezeket tekintve nem is csodálkozhatni, hogy a békefeltételekről szóló híreket mindeztől a legnagyobb kétkedéssel fogadták, mert nem tétik föl, hogy Japán diadalát oly veszedelmesen ki fogja aknázni. Nincs kizárva az eset, hogy a most megbékült hadviselő föltűt — két európai nemzet fog egymással hajba kapni, ha nem is mindjárt és nem is páncélos hajókkal, de a diplomáciai érintkezésben és a titkos aknamunka útján.

Némiképen mulatságos a kina-japáni véd- és dac-szövegetről szóló pont. Kínában égetőbb lehet a revanche vágy, mint Franciaországban Németország ellen, nem csak nem kvantitativ többet veszített, hanem mert ez a háboru moráliter teljesen lesújtotta. S bele kell egyeznie egy barátságba, melyet valószínűleg díszes ünnepséggel is fognak erősíteni s kínai éljénekkel üdvözölni a „barátot“, a kit voltaképpen pokolba kívánnak.

A japánai azonban a sikerült viccz kedvéért stipuláltak az egyetlen pontot, melyet pénzértékben nem lehet kifejezni, hanem most oly sokat tanultak Erőpától, hogy többet tudnak nálánál. Éreztek jól, hogy annyit, mint ő, makolui, egyértelmű az önvészélyezéssel. Az európai egyensúlyról szóló diplomáciai jelszónak most, hogy Európa téképenek meglehetősen végleges alakja van, a Keleten nevezetesen Ázsiában kettős jelentősége van. Mindennemű terjeszkedés gyanus, különösen pedig az ázsiai hatalom, melylyel szemben vetelkedő európai hatalmak egyaránt kárt vallanak s ezzel közös érdeklapra kerülnek a nyertes harmadik ellenében. Ez eshetőségre akarja magának Japán Kína barátságát biztosítani, mely már annyiban is becses, hogy megszabadítja egy revanche-szomjas szövetséges ellenségtől. Lehet, hogy a japánok e tekintetben tulbecsülik az aláírt papíros értékét, de a jövő még Japánban is Isten kezében vagyon. Japánnak mindenesetre iess gondja a levert ellenfél baráti érzelmeit ágyukkal és várerődítésekkel is táplálni s a gyűgönd ölelés részben arra való is lesz, hogy körmei közel legyenek a jó baráthoz.

Mindent egybevetve, Japán igen halás lehet önmagának, hogy az európai kulturát befogadta, mert csak ennek köszönheti azt a nagy győzelmet. Vesztesége voltaképpen nincs is, mindössze vagy ötszáz halottja van s ennek fejében busásan számított fel a költségeit. 100 millió font nem megvetendő összeg. A végleg kipumpolt Kínának fájhat a feje, hogy honnan teremtes elő. A mellett a meghódított országok, a kereskedelmi kedvezmények. Formosa szigete és Korea, mely függetlennek deklaráltott ugyan, de alighanem Japán uralma alatt lesz független.

Ehez járul még a hadizsákmány is. A hadizsákmány felől annak idején Tokióban

közzétett, a hadisarczra vonatkozó statisztikából, melyet a japánok a háboru ülészában Port-Arthur bevételéig ejtettek, kivethető hogy a háboruban 607 ágyut foglaltak el, a melyek 10 millió frank értéket képviselnek. Csak magában Port-Arthurban találtak 330 ágyut. Fegyvereket, kardokat, stb. 8400 darabot vettek el 150.000 frank értékben, továbbá 60 millió töltényt 500.000 frank értékben. Birtokukba jutott még 368 lö (10 ezer frank) 447 zászló, 3 hajó, 2 ezerhajó, 3 hadihajó, összesen 5 és fél millió frank értékben.

Mem kevesebb, mint 22 millió és az a sok koesi, szerszám, gép torpedó, puska, stb. a mi a japánok kezei közé került, hogy a hadizsákmány a taliennai és port-arthur erődítyényt nem számítva, 45 millió frankra becsülhető. Volt pedig a háboru e szakában szárazon és vizen 17 ütközet, ebben elesett 418 japán és megsebesült közülük 1665. El-esett 6620 kínai megsebesült 9500. Kínai foglyok nincsenek, mert a mint a japánok elszedték a kínaiaktól a fegyvereket, azonnal futni hagyták őket. Hogy a háboru második szakában, a melyben tudvalevőleg Wei-hai-wei-elfoglalták, minő hadi zsákmányra tettek szert a japánok, azt még nem tudni. De annyi már bizonyos, hogy ezen tengeri erődben, Ting admirális kapitulációja után öt nagy hadihajó, négy ágyus hajó és több torpedónaszád jutott a japánok birtokába. E hajók mindegyike igen értékes, és oly csekély romlást szenvedtek, hogy egy kis javítással teljesen helyre lesznek állítva. A wei-hai-wei-ikötőben van még három kínai hadihajó, de ezeket már bajos lesz helyreállítani. Ezek közül az egyik, a páncélos hajó, furrott állapotban fekszik a vízben és csak a csucsalátzik ki a tengerből. A másik kettő is teljesen össze van rombolva. Ha ezt a három hadihajót nem is lesz lehetséges helyreállítani, még akkor is nagyon jelentékeny értéket képviselnek azok a kínai hadihajók, a melyek a japánok kezére jutottak.

Rádásnak ez is elég.

Agliardi Budapestén.

Budapest, ápril 18.

Tegnap este háromnegyed 8 óra után, tehát majdnem 20 percznyi késéssel érkezett meg a fővárosba Agliardi pápai nuncius.

A „Budapest“ hajón jött Esztergomból, honnan délután 4 óra körül indult el Walter Gyula primási titkár, Kohl Medárd titkár és Komlóssy Ferenc kanonok, egyházmegyei főtanfelügyelő társaságában, miután szívesen bucsúzott el Vaszary hercegrímástól.

A bécsi hajóállomáshoz sokan mentek ki, hogy lássák a nunciuszt.

Mikor a hajó az állomásnál megállt, először az utasok szálltak ki, majd pedig, mikor már ezek elhagyták a hajót, a nunciusra várakozók a hidon keresztül egészen a hajóig mentek, hol sorban jöttek először Kohl Medárd, majd Walter, utána pedig a nuncius, ezt Komlóssy követte.

A nunciuszt, mikor kiszállt a hajóból, a reá várakozók kalapleemelve üdvözölték, melyet ő szintén kalapleemelve latinul viszonozott.

Majd az állomás előtt várakozó kocsikhoz kísérték a nunciuszt, a ki Venczel igazgatóval kocsiba ült s a többiek által szintén követve a papnevelő intézetbe hajtottak, hol a nuncius számára az első emelet helyiségeiben rendeztek be fényes lakást.

Agliardi nuncius, értesülés szerint, majdnem három napot fog a fővárosban tölteni, a mennyiben alkalmasint be fogja várni a szombat délután a fővárosba érkező Vaszary hercegrímást is.

Itt időzése alatt meg szándékozik látogatni Bánffy Dezső báró miniszterelnök és Wallacis Gyula kultuszminisztert is, a ki ez időszert azonban még Abbiziában tartózkodik.

Egy másik tudósító azt is jelenti, hogy Agliardi nuncius a mai nap folyamán minden valósintűség szerint meg fogja látogatni Szapáry Géza és Zichy Nándor grófokat.

A fővárosból Nagyváradra utazik Agliardi nuncius, hol Schlauch biboros püspöknek lesz a vendége.

Előléptetés az állam vasutaknál.

Az államvasuti főhivatalnokok körében legújabbban következő előléptetések történtek: 1895. április elsejétől számíthatandólag előléptetett: szatmári Enyedi Károly és Ejszaki Károly II-od osztályu üzletvezető I. osztályu üzletvezetővé.

Kinevezetett: lendvai Lintner Imre vezérfelügyelő szakosztályvezető, gürögői és toporzei Görgey László főfelügyelő üzletvezető az I. rangfokozat I-od, Márk Károly főfelő üzletvezető az I. rangfokozat 3-ik osztályból II-od osztályu üzletvezetővé.

Előléptetett: Skalda János főfelügyelő üzletvezető, csatári Csátary Lajos főfelügyelő ügyosztályvezető, Wachsmann Ferenc főfelügyelő szakosztályvezető a I. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső, Todesco Bernát főfelügyelő ügyosztályvezető, Erdy Benedek főfelügyelő ügyosztályvezető, Gragl Sándor főfelügyelő üzletvezető-helyettes, Dobiecki Sándor főfelügyelő üzletvezető, a I. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába.

Kinevezetett a II. rangfokozat 1-ső osztályából az I. rangfokozat 3-ik osztályába főfelügyelővé Siegmeth Károly felügyelő osztályvezető, Hegrád László felügyelő osztályvezető Urbanovich Nándor felügyelő osztályvezető, Novák Gusztáv felügyelő osztályvezető, Herzog Ödön felügyelő osztályvezető.

Előléptetett: Heverle Károly felügyelő osztályvezető, Teichmann Mátyas felügyelő osztályvezető, Mészner Gusztáv felügyelő, Bock János felügyelő, Himmel Rezső felügyelő osztályvezető, Fuchs Guido felügyelő, Kokosinszky Erázmusz felügyelő, Gianone Adolf felügyelő osztályvezető, Abeles Zsigmond felügyelő, Kovacsics Tamás felügyelő, Müller János felügyelő, Morsik János felügyelő osztályvezető, Stejskal József felügyelő osztályvezető, Mericzay Lajos felügyelő, Jánik Béla felügyelő forgalmi főnök, Jászberényi Kalmár Ernő felügyelő ügyosztályvezető, Riedl Károly felügyelő ügyosztályvezető, Gulácsy Béla felügyelő ügyosztályvezető, Krzsepelka Károly felügyelő szakosztályvezető, Stelczel Frigyes felügyelő üzletvezető-helyettes, Neugebauer Győző felügyelő szakosztályvezető, a II. rangfokozat 2-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 1-ső osztályába.

John Pál Vilibáld felügyelő, Link Antal felügyelő műhelyfőnök, Lázár Mor felügyelő, Garas Albert felügyelő, Fetter Géza felügyelő, csatári Csátary Frigyes felügyelő ügyosztályvezető, Maurer Mór felügyelő ügyosztályvezető, Havasi Antal felügyelő, Pfaff Ferenc felügyelő Ulbrich Armin felügyelő, Jörg József felügyelő forgalmi főnök, Prieszki Pál felügyelő osztályvezető, felső-dobeszai és sztankőzi Sztankóczy Mihály felügyelő osztályvezető, Vuskits József felügyelő, Garlathy Géza felügyelő osztályvezető, Burghardt Gyula felügyelő, Tolnay Gedeon felügyelő ügyosztályvezető, Szlabey Ernő felügyelő szakosztályvezető, Stankovics Miklós Miklós felügyelő üzletvezető-helyettes Reinitz József felügyelő ügyosztályvezető, Kolány Zsigmond felügyelő ügyosztályvezető a II. rangfokozat 3-ik osztályából ugyanazon rangfokozat 2-ik osztályába.

Földrengés folytatásokban.

Ma ismét két helyen volt földrengés, s azok közül a városok közül, melyeket a földrengés meglátogatott, az egyik ismét a már annyira sújtott Laibach. A mai éjszaka ismét a rémület éjszakája volt a szerencsétlen város lakóinak. Három gyengébb lökést reggel 4 órakor hatalmas hullámos rengés követett, a mely 20 másodpercig tartott és azokat a keveseket, a kik az éjjeli házukban merték tölteni, szintén a szabadba kergette. Ujból beomlott számos kémény, a téglák csak úgy zuhogtak a földre és az eddig sértetlen maradt házak is megrongálódtak, míg a már keletkezett repedések sokkal nagyobbak lettek. A város majd minden háza lakhatatlan, a boltozatok bedőléssel fenyegetnek és a faluk ferdén állanak. Az épületek legnagyobb részét teljesen le kell bontani. Az iskolákat és a hivatalokat bezárták; a lakosság butorkocsikban, bérkocsikban és vasuti waggonokban tartózkodik.

Eddig 40 sátozt emeltek, a melyek mind egyike 40 embert fogadhat be. A kórnyékről folyton érkeznek jelentések a földrengés óriás pusztításairól, emberélet azonban nem veszett

el. A laibachi lapok a lakosságot nyugalomra és józanságra intik. A megrongált házakat megtámasztják. A beomlással fenyegető párkányokat és kéményeket lehoradják. Az épületek megvizsgálását folytatják. A kiköltöztetett lakókat lehetőleg fedél alá hozzák.

Belgium déli részén is erős, hullámos, négy másodpercig tartó földrengést érezték. Nineben a lökés rendkívül erős volt, úgy, hogy a házakat nagyon megrongálta. A földrengés a lakosságban nagy ijedelmet okozott, de sérülés nem történt.

A husvéti földrengésről ujabbán a következő hírek érkeztek:

Nagy-Kanizsa, ápril 17.

Husvét másodnapjára virradólag erős földrengést érezték Letenyén. A földrengés sokkal nagyobb és veszedelmesebb volt, mint hinni lehetett. Éjjeli egy óraker számtalan lökést érezték, a melyek oly erősek voltak, hogy a házak megingottak, a képek és tükörök a falakról leestek, a templom pedig meghasadt, úgy, hogy komoly katasztrófától lehetett tartani. Ezért a templomot azonnal bezárták s az istentiszteletet nem tartották meg. A földrengés hullámai északról délre haladtak. A nép a földrengés ismétlődésétől tart s a veszedelem óta álmatlanul tölti át az éjszakákat.

Fiume, ápril 17.

A város köből épült masszív házai közül csak kettőből kell kiköltöztetni a lakókat, az is odaát van Susákon. A Corsón két helyen végig repedt az aszfalt. A Szent-Péter felől jövő vonatok ma kimaradtak, mert a vonalon hegycsuszamlás történt.

Velence, ápril 17.

A földrengés alatt a Malibrin-színházban, a hol éppen a Falstaff került először színre, rendkívül nagy izgalom támadt. A közönség a legnagyobb zűrzavarban a kijáratok felé rohant, hogy meneküljön és a толгас közben több ember, bár nem súlyosan, megsérült. A lakosság körében nagy volt az izgatottság.

Arkó, ápril 17.

A földrengést itt is erősen megérezték, különösen a felső emeleteken. A fürdővendégek közt nagy rémület támadt s a lakásokat elhagyva, az egész éjjelt átvirasztották.

Laibach, ápril 17.

Száz meg száz család ma vasuti kocsikban töltötte az éjszakát. Reggel 6 órakor egész népvándorlás vonult a vasutról a város felé, mely ma ujabb pusztulás képét nyújtja. Az éjszaka folyamán ismét több lökés riasztotta fel a laibachiakat és sokan azt állítják, hogy az elmúlt éjjeli lökések egyike erejére hasonló volt a husvét éjszakáján történt vérszthozó lökéshez.

Tényleg ma sok oly repedést és sértést lehetett észrevenni a házakon, melyek eddig nem voltak láthatók. Mindenki attól fél, hogy a földrengés ismétlődni fog és akkor romba dől az egész város. A vidékről is minduntalan érkeznek hírek a földrengés okozta károkról. A templomokat és iskolákat a falukban bezárják, mert a földrengés által nagyon megrongálódtak. A laibachi helytartósági épület második emeletét el kellett zárni, mert bedőléssel fenyeget.

Laibach, ápr. 18.

A mai földrengés megerősítette azt a feltervést, hogy a rengés vertikális volt s aztán megoszlott, mert a tornyok s a kémények saját tengelyük körül megfordultak. Ma már tudják azt is, kik voltak áldozatai a földrengésnek. Paschek szedő, a kit a földrengés úgy földhöz vágott, hogy agyarázkodást szenvedett, tegnap meghalt a kórházban. A szerencsétlen éppen a földrengés előtt való nap jött Mödlingből Laibachba. Habermann főhadnagy, a ki a kritikus időben a kaszárnyaiban inspekeziót teljesített, a nagy idegráz-

kódás következtében megőrült, úgy, hogy az őrlíttek házába kellett szállítani. A mai rengés után egy asszony veszedelmes ideggöröcsöket kapott.

Az eddigi becslések szerint az eddigi kár Laibachban körülbelül öt millió forintra tehető.

A bokszegei merénylet.

Budapest, ápr. 18.

(Saját tudósítónktól.)

A budapesti sajtóbírószág előtt esküdt-széki tárgyalás folyik ma a zsufolásig megtelt nagy teremben. Elbirálás tárgyát képezi a „Magyar Hírlap” című politikai napilapnak több cikke, a melyek akkor láttak napvilágot, midőn a király 1893-ban a borosje-női hadgyakorlatokra utazott. A cikkek miatt Popu Juon bokszegei gör. kath. esperes indított sajtópört, abból indulva ki, hogy azokban öt gyanúsítottak egy, a király személye ellen elkövetett merénylet előkészítésével, a mennyiben arra hivatkozta.

A megtartott vizsgálat után a panaszos Horváth Gyula orsz. képviselő, a „Magyar Hírlap” főszerkesztője, Fenyő Sándor felelős szerkesztő, Márkus Miksa és Khon Dávid dr. belmunkatársak ellen adta be vádlevelét rágalmazással, illetőleg becsületsértéssel vádolva valamennyit. A mai tárgyalást Sisváry Leó alelnök vezeti, szavazóbírák Leuk Gyula és Czekelius Marcell, jegyző Krenedics Gyula. A személyesen megjelent panaszos dr. Pop István aradi ügyvéd hozta el magával, a bevádolt hírlapírókat pedig Robicsék József dr. budapesti ügyvéd védelmezi.

Az inkriminált cikkek 1893. szept. 17., 18. és 19. napjain jelentek meg, köztük a „Nem történt semmi” felirású Horváth Gyula tollából került ki s így szól: „Nem történt semmi, csak a bokszegei pópa templomi szent beszédében arról elmélkedett, hogy a királyt Borossebesre hozó vonatot fel lehetne tartóztatni; a hívek arról elmélkedtek, hogy a Pá-vel püspökön esett sérelem így megtorlást találna. Nem történt semmi, csak a román nép a pópák szent beszédétől úgy elvesztette a fejét, hogy nem találta meg, míg a király ott időzött, ünneplő ruháját a ruhás ládában.”

Erre következők. „Az első hír” című cikk, mely egyebek közt azt mondja, hogy: Megakarták gyaláznai az országot egy oly cselekedettel, a melyhez fogható nem látott e haza a legkétségbeesettebb napokban, az abszolutizmus idejében sem. Főlemelték szent-segtőtör kezűket. Eltanultak egyik szövetség-től valamit, a mi mindig undor volt a magyar lelkeknek, eltanulták tőlük azt, a mi most két éve történt Csehországban, Rosenthal község közelében.

A tanuk és a hallgatóság teljesen megtöltik a termeket, a mikor a bíróság és a beidézt esküdtök helyeiket elfoglalják. Miután a tanukat figyelemzetti az elnök, hogy reájuk csak délután lesz szükség, jelenti, hogy 25 tanut idézett be, s mivel ezek jórésze csak az oláh nyelvet beszéli, hiteles tolmácsról is gondoskodott. Rubicsék dr. még két tanut jelent be. Az erre megeskötött tanuk közt Hieronymi Károly volt belügyminiszter, Laurean Agost kanonok, Aradmegye alispánja, Jekelfalussy ruin. tanácsos pedig betegségével kimentette elmaradását.

Az esküdtészek megalakításánál egyik fél sem élvén visszavetési jogával, az így alakult meg: Bánhegyi Árpád, Thanoffer Lajos dr., Nagy Dezső dr., Csepreghy János, Buday József dr., Móczár Béla, Fabián János, Fáy Dezső, Stern Miksa, Jálies Géza, Bubala György, Benczúr Béla rendes tagok.

Kihallgatják a vádlottakat: Horváth Gyula tekei születésű, 50 éves, református, orsz. képviselő, lapszerkesztő; Fenyő Sándor 30 éves, felsőlős szerkesztő büntetlen;

— Ő a legnagyobb ember a kit valaha üsmertem — mondá. Ő a bolondságig jó, a beteg kóristánéknak mindig küld virágokat és üvegázi gyümölcsöket.

— Reményem, hogy tégedet és engemet nem helyez egy sörba a kóristánékkal — ellenveté Helén. En azt hiszem, hogy ő lát el tégedet azokkal a pompás gardeniákkal és gyöngyvirágokkal?

— Ő és mások, édesem.

Helén átszaladt a nővére szobáiba, mi-helyt Valentin elment hazulról és megmutatta az ötven fontos jegyét.

— Leó, ha lesz kedved ma délután ki-jönni velem, egy új ruhát rendelhetek és aztán elmehetek veled némelyik társaságba.

— Minden bizonnyal édesem: de egy ruhával nem messze megy.

— Oh, a régiak közül is átigazítottok nehányat — ha lesz egy új ruhám a legutolsó divat szerint készíttve. Még egy ruha is meg-erősítésbe kerül, midőn az embernek korlátozott jövedelme van.

En soha sem vagyok képes megérteni, hogy te, hogy tudsz annyira még pedig Ponsonbyról, a ki madame Louillonnal is sokal drágább.

— Oh, Ponsobyné nem számítja fel nekem olyan sokra mint másoknak. En tudom, hogy miképpen kell vele bánni, — válaszolá Leonora könnyedén.

Az új ruha a művészet diadala volt. — Helénnek olyan szépsége volt, melynek a színek által nem volt szüksége a szépítésre. Ő mindig szép volt fehérben és ez az utolsó ruha maga volt az egyszerűség. Fehér selymruha, egyszerűen szabva, hosszú uszálylyal és nem volt egyébben díszítés rajta, csak a hópehelyekhez hasonló könnyű, fehér hullámzó strucz tollak.

Ilyen hófehér tollak díszítették a de-rekat, s a fiatal asszony szép vállainak a fehérségét meg jobban emelték.

Márkus Miksa 26 éves, budapesti hírlapíró, tart. hadnagy, büntetlen;

Kohn Dávid dr. 26 éves, nős, volt hírlapíró, most a magyar gőzhajó-társaság titkára.

Következik a vádlevel felolvasása, a melyen a panaszos nem Popnak, hanem Pap János bokszegei esperesnek nevezi magát. Sok időt vesz igénybe az inkriminált cikkek felolvasása s a szerzőség kérdésének tisztázása, úgy, hogy a tanuk kihallgatását csak délután kezdik meg. A sajtóbírószág ezután a szerzőség kérdésének tisztázásához fog abban a sorrendben, a mint a cikkek napvilágot láttak.

Horváth Gyula kijelenti: hogy a „Nem-történt semmi” című cikket ő írta, a kézirat tőle származik.

Kohn Dávid dr. hasonló kijelentést tesz az Első hír felirásu cikk tekintetében.

Márkus Miksa vallja, hogy a bokszegei merénylet kézirat az ő kézírása.

Nagy esküdt: Hol szerezte ahöz információit?

— Leutaztam Bokszege, de a cikket már itt a szerkesztőségben írtam.

A szept. 19-én megjelent hasoncímű közleményt szintén Márkus írta, ezt már a szerkesztőségbe érkezett czáfolatra.

Most ismét arra a levélre térnek, melyet az állítólagos merényletről kapott a szerkesztőség, s a melyre nézve Horváth Gyula tesz érdekes vallomást.

Robicsék dr. Átadta önnek Fenyő Sándor azt a hozzá intézett levelet?

Horváth: Igen s tudomásom van arról is, hogy írója diszkrecziót kért.

— Az országgyűlési tárgyalások idején méltóztatott azt megmutatni valakinek, pld. a belügyminiszternek vagy az államtitkárnak?

— Elmentem báró Jósika Samu államtitkárhoz, s megmondtam neki, hogy a levél fontosabb állami érdeket érint s érdeklí a benne foglalt értesítés a királyt is, ki ekkor már Kőszegen volt. Le küldtem egy megbízható munkatársamat s az államtitkárnak megígértem, hogy az érkező táviratokat közölni fogom vele. El is küldtem az első telegrammot, de mert akkor gróf Bethlen akkori földmívelési miniszter az országgyűlésen úgy nyilatkozott, hogy az egész ügyet kétségbe vonta, megmutattam a levelet, a boricéket postabélyeggel Széll Kálmán és Horánszky Nándor képviselő társaimnak. Széll miután a levél tartalmát is megtekintették, lepecsételte a levelet, a mint azt a tárgyalások során aztán el is mondtam.

Elnök: Ön a vizsgálóbíró előtt ezt nem említette?

— Nem tartottam szükségesnek ott nyilatkozni oly dologról, mely az ország színe előtt történt. Most sem védelmemre, hanem eljárásom korrektségének igazolására hozom fel.

Pop dr.: Ha a vádlott ur nem a bíróságot tartotta erre illetékes fórumnak, kérdem, ismer-e a levél íróját és megbízható embernek tartja?

Feltétlenül olyan ember, a ki legilletékesebb volt arra, hogy az igazságot írja.

Robitsék dr. megjegyzi, hogy ő annak idején báró Jósikát is kérte kihallgat-tatni, az elnök pedig konstatálja, hogy vádlevelében a panaszos beleegyezék a valódiság bizonyításába. A feleket e tekintetben nyilatkozatra hívja fel.

Szünet után délután 3 órakor megkez-dik a tanuk kihallgatását s először is az er-kölcsi tanuk jönnek sorra.

Laúrán Ágoston dr. nagyváradi gör. kath. kanonok Nagyváradon, papi diszben áll az esküdték elé. Ismeri Pap János bokszegei esperest, a kinek a tanu főpersere. Mind lelkész, nem a magánviszonyaiból, de egyházi

Belfieldné bámulkát a mult évadban, de nem beszéltek róla. Ez évben hirtelen megvillant a társaság azon bizonyos osztá-lyának az arcában, — mely nem volt sem a legjobb, sem a legrosszabb — és a melyben Baddeleyné mozgott, — hogy Belfieldné egy új szépség volt. Talán nem lett volna ily gyorsan e kiűntetésre emelve, ha ugyan akkor fel nem fedezték volna, hogy St. Austell fulig szerelmes bele. Még ez ideig egy szót sem szólhatott senki a fiatal asszony ellen; de szembejött volt, hogy a hol Belfieldné megjelent, ott Lord St. Austell min-dig az ő közelében lehetett látni, ezt, min-denki előtt feltűnt, kivéve Helén előtt, a ki az ő lódsága jelenlétében nem látott semmi rendkívülit.

Figyelmét eleinte teljes közönyösséggel fogadta.

St. Austell a Leo udvarlója volt. Két évvel ezelőtt Morcomban a nővérenek udva-rolt, és neki fogalma sem volt arról, hogy a St. Austell érzelmileg megváltozottak.

A járt utról való ilyenféle eltérésekben nem volt semmi veszedelem. Az csak a Leo modora volt. Talán St. Austel kifáradt egy olyan asszony bálványozásában, kinek annyi imádói voltak: például Beeching ur, a leg-hőbb imádói közé tartozott.

Anní bizonyos, hogy St. Austell kezdte az idősebbik nővert elhanyagolni, és figyel-mét a fiatalabbikra fordítani. Baddeleynél őt vagy tíz percig időzött, és aztán átment a Belfieldné szalonjába, egy könyvet vitt vagy egy kóbat, vagy jegyeket, az operába vagy színházba — jegyeket melyeket az ő állítása szerint a toladókai igazgatók küldtek hozzá.

Tegnap este azt hallottam, hogy az embereknek hat hétig is várakozni kellett míg páholy jegyekhez juthattak, — mondá Helén egy alkalommal kétkedőleg, midőn St. Austell egy divatos színházba három helyre

ténykedéseiből tekintve, jóra való, érdemes pap-nak tartja, a kit az egyházmegye időről-időre kiűntetett.

Elnök: Hát a hívei közt való társa-dalmi szereplése?

— Ugy hallom, hogy az is üdvös.

Nagy Dezső esküdt: Hallott nagysá-god valamit holmi izgatásairól?

— Nemzetiségi izgatásokról semmit. Vendége voltam s hallottam, hogy gyerme-kei, a román nyelv mellett a magyart is beszélik, a mi azt mutatja, hogy nem ma-gyarellenes.

Robitsék dr.: Nagyságod jelen volt püspöke kíséretében a király-fogadásnál; hal-lott ott valamit a merényletről?

— Igen, beszéltek a sin-históriáról, de az egész képtelenségnek látszott.

— Tud ön arról, hogy a püspöknek is fülebe jutott, hogy a nagyváradi dolgok miatt készül valami?

— Nem tudok róla, de Pap főtisztel-endő urat szóba hozták valami antidinaszti-kus dolgokkal Borossebesen.

Elnök: Már a „Magyar Hírlap” köz-léseit elött?

— Igen, de mindenki úgy beszélt róla, hogy azt Papról feltenni képtelenség.

Pap dr.: Nagyságod jelen volt a ki-rály-fogadásnál, milyen volt a nép magatar-tása, méltó a királyhoz?

— Ez nagyon elasztikus kérdés, mert ott volt, kérem, a püspök ő excelenziája is a kiért rajong a nép. (Mozgás)

Pop dr.: (Emelt hangon.) Arról van szó, hogy igaz-e, hogy a nép tüntetően ron-gyos ruhában jelent meg?

— Borossen — igaz — szegényes, de ünnepi ruhában.

Horváth Gyula: Ismeri Popnak ha-zafias érzelmét?

— Nem volt alkalma neki, hogy an-nak különösebb jelét adjak előttem, de mert jó katolikus, jó hazafias is kell lennie. Ha nem lenne az, akkor jellemtelen embernek tartanám, s felteszem róla, hogy ép úgy kész életét és vérét áldozni a hazáért, mint kész vagyok én.

Szathmáry Gyula aradmegyei alispán úgy ismeri a panaszoszt, hogy hazafiság szempontjából nem esik kifogás alá.

Robitsék dr.: Hallott arról alispán ur, hogy a panaszos a templomban izgatta a népet?

— Nem emlékszem.

— Tud-e arról, hogy e lázító beszédek miatt a csendőrség vizsgálatot folytatott?

— Nem tudok.

Fenyő: Nem kapott felsőbb helyről instrukciót vizsgálat folytatására?

Elnök: Erre nem tartozik felelni.

Monti Alajos aradmegyei főszolgabíró a borosjenői járásban. A magánvádolt erősen vallásos férfiúnak tartja. Arról nem tud, hogy az esperes hívei a magyarság ellen agitáltak volna. Ugy szept. 5—6-án bizalmas feljelen-tést kapott, hogy egy emende-monda van for-galomban, a mely szerint az oláhok me-rényletet terveznek a királyt, de különösen a magyar kormányt ho-zó vonat ellen.

Robitsék dr.: Igaz-e, hogy Boksze-gen tárgyalták azt, hogy a magyarok meg-bántották a nagyváradi oláh püspököt?

— Igen, a főtisztelendő ur tárgyalta a néppel.

— A főtisztelendő ur?

— Igen, de nyomozásaim nem derítet-tek ki olyasmit, mintha ez incidensből izga-tott volna is.

— A sin-rongálódás dolgában mit tett?

— A nyomozás után, szept. 9-én szó-beli jelentést tettem az alispánnak, egyebet nem, mert nem tartottam fontosnak az egészet.

szóló jegyet hozott neki — és az igazgató még is küld önnek.

Különös ugy-e? És azok folytono-san küldik reám a jegyeket Szeretnek engem a páholyokban látni. E jegyekkel csak nehézség van. Kegyednek engemet is el kell fogadni, mert nem volna szép a jegyeket el-fogadni és nem mutatni magamat. Ha kegyed és Baddeleyné elmennék, lesznek szíve-s engemet magukkal vinni? — vagy talán Belfield ur fog elmenni kegyeddel és megen-gedi, hogy én legyek a harmadik.

— Ő bizonyí őrítne azon, de attól tartok hogy ő nem jöhet el, — mondá He-lén. Ő esténként olyan sok felé van hiva.

— Természetesen. En ismerem az ő társaságát. Olyan férfiak, a kik mindig együtt töltik az estéket. És kegyed és Baddeleyné igazán nem bánják ha velük megyek?

— Hogy lennének mi olyan haládat-lanok?

— Oh, de én nem megyek ha csak há-ládatosságból visznek. Az alkalmatlanná tenne. Asszonyom, elmehtek? Azt mondja meg nekem őszintén, nem fogom-e az estéjét elron-tani?

— Hogy rotnáná, miután szinte min-den este találkozunk, — válaszolá Helén nai-vul. Ha nem kívánnám őnt látni, soha sem mennék sehova, mert valahogy mi mindig találkozunk.

— A társaság olyan, mint a Lancerben az utolsó figura, — jegyzé meg St. Austell. Mindegyre ugyanazokkal az emberekkel kell találkoznia. Találkozás és tovább menés, min-dig tovább és az utolsó accord még a saját társaságát is elválasztja az embertől.

Mikor volt az, midőn Helén a lord St. Austell megjelenéséért lesni kezdte az ajtót, a hogy egykor a férje jövetelét leste, csak hogy ez utóbbi esetben nem volt csalódása?

(Folytatása köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1895. április 19.

Hasonló és nem hasonló.

REGÉNY.

M. E. Braddontól.

Két kötetben.

Fordította: Amica.

Első kötet.

XIX.

A Prozerpina visszatérése.

(Folytatás.)

(55.)

— Igen Helén, én ezt elhiszem. Te azokhoz a szeretetreméltó, bohó fiatal asszonyokhoz tartozol, akik nem szégyenlik beismerni, hogy a saját férjüket szeretik. De kedresem, engem valóban és igazán bánt az, hogy tégedet az év legkellemesebb idejében unatkozni látlak. Leó azt mondja, hogy minden esteli mulatságaiba meghívásnak téged is, ha a barátai tudnák, hogy te hajlandó vagy elmenni oda. Neked csak mutatnod kell magadat, hogy bámuljanak és járjanak — utánad.

De Valentin, ajánlatodra van ellenvetésem mormogta Helén, és beszéd közben elpirult.

— Mi az?

— A mult nyár óta nincs egy új ru-hám sem, és mai napig az emberek olyan nagyon öltözködnek! — Olyan kopottnak és régi módnak érzem magamat közöttük.

— A mult évi ruhában — ámbar harminczöt aranyba került, és Leoval együtt azt állították róla, hogy tökéletes — hogy

az kiment volna a divatból? — kiáltá Valentin csufondárasan, és aztán kivette a pénzes tárczáját, és egy csomó számla, jegyzés, és bankó közül kiválasztott egy bankót és a feleségének adta. Nesze Helén, tegnap szerencsésbb voltam Chesteren mint rendesen desen szoktam lenni. Itt van egy ötven fontról szóló check a madame Boullon engesztelésére. Azt gondolom, hogy ebből két ruhára kifutja.

Oh, Valentin, milyen jó vagy — kiáltá Helén vidáman, férje nagylelkűsége által meghatva.

— Szeretem az én kis feleségemet boldognak látni, — mondá Valentin nyájasan. De szükségtelennek tartotta a feleségével tudatni, hogy abban a viseltes tárczában még több van ezer fontnál.

Ő sohasem busította a feleségét a vesz-téségeiről. Egy ócskál vált el tőle, és a délutáni lebzselésre a Tattersallba ment.

— Kedves fiu, mondá Helén magában, tudom hogy szeret, ámbar néha úgy látszik mintha elhanyagolná.

Gyönyörű délután volt május kezdetén. Az ég kékebb volt mint a milyen a Londoni ég rendesen szokott lenni, a balzsamos nyu-goti szél kelet felé hajtotta a füstöt, hogy a szegények lakóhelyeit sötétítse el. Az arisz-tokratikus London mosolyba volt öltözve, a szép fényes időben Kensington külvárosának zöldelő és majdnem falusias kinezése volt; a Helén szalonja üvegázi vir

Nem tetszett kir. ügyésznek sem jelentést tenni. Nem valami felsőbb utasításra méltóztatott ettől elállani?

Határozottan állítom, hogy semmi felsőbb utasítást nem kaptam.

Következik Hieronyi Károly val. belső titkos tanácsosnak, volt belügyminiszternek a kihallgatása. Emlékezete szerint úgy folyt be a dologba, hogy Pap esperes a Magyar Hirlap közleményei után beadványt intézett hozzá elpanaszolta előtte, mint belügyminiszter előtt, hogy a lap őt igaztással vádolja. Ugy emlékszik, hogy az államtitkár kiadta az alispánnak az ügyet s meghagyta, hogy a vizsgálat eredményéről értesítse Pap esperest.

Elnök: Mire méltóztatott a vizsgálatot elrendelni?

Biztosan nem emlékezem, de vagy a hirlapi cikkek, vagy Pap kérése folytán, de esetleg mindakettő következtében.

— Egyéb uton volt exellenciádnak kivonása a bokszeri eseményekről?

— Én már a király érkezését megelőző napon hallottam Borossebesen a megye főispánjától, hogy egy vasuti munkás jelentette, hogy a sinekből a szögek hiányzanak.

— Méltóztatik tudni arról, hogy Horváth képviselő ur a napokban egy levéllel járt az állam titkárnál?

— Ezt báró Józsika vagy Borossebesre, vagy Kőszegre megsürgönyözte nekem.

— Milyen volt a király fogadásánál a nép hangulata?

— Ünneplés, semmi kirívó nem volt.

Pályázati fölhívás.

A „Kolozsvári Zene-Conservatorium” választmánya ezennel pályázatot nyit egy zeneműre a következő feltételek mellett:

1. A pályadíj 100 (száz) korona, mely az aránylag legjobb műnek minden körülmények között kiadatik.

2. Pályázatra csakis kizárólag vonószenekari, esetleg nagy zenekari kísérettel ellátott énekhangra írt zeneművek bocsáttatnak. A mű forma (pl. Dal, Román, Ballada, stb.) megválasztása a szerző tetszésére bízatik. Egyenlő becslés között a magyar stílusban írt előnyben részesül.

3. Az idegen kézzel írott, lepecsételt jelű levelekkel, melyek a szerző nevét, lakását és polgári állását jelzik, ellátott pályaművek az intézet titkári hivatalához ezimezve, legkésőbb 1895. szept. 1-je déli 12 óráig nyújthatók be. Elkésve érkezett művek nem pályázhatnak.

4. A Farkas Ödön, intézeti igazgató elnöksége alatt megalakítandó 3 tagú bíráló bizottság az eredményt legkésőbb 1895. okt. 1-ig kihirdetni s a nyertes mű szerzőjét a pályadíj átvételére fölhívni fogja. A dícséretet nyert művek a szerzők beleegyezésével, az intézeti hangversenyen előadni, a többiek kellő igazolás után visszaadni fognak.

5. A pályanyertes mű tulajdonjoga a szerzőé marad.

Kolozsvár, 1895. április 2-án.

A választmány nevében:

Gr. Beldi Ákos, Magyaróssy Gyula,
elnök. titkár.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, április 19.

— A kolozsvári vízvezeték kérdésénél a két terv közeledik egymáshoz. Az éles küllőbőzöket kiegyenlítették a szakértők a helyszíni szemle s a különböző tervek átszámításai után. Tegnap d. u. 3 órától 5 óráig tanácskoztak a polgármester elnöksége alatt. A hangulat a tanácsbeliek részéről a kevésbé jó, de megfelelő minőségű és kevesebb mennyiségű szász-fenesi talajviz beszívattyúzás útján való behozatalára irányul. A tanácsfőúr u. is igen terhelőnek tartják a városra a hidegszamosi költséges kiépítést most, a mikor utcák kövezése, a városház, redout kiépítés és sok más alkotás vár sürgős megoldásra. A szakértők ellenben a hidegszamosi víz behozatalát jó minőségű és nagy mennyiségű minkal közegszűrést, köztisztasági és ipari tekintetéből fontosnak tartják. A két terv közötti különbség 400 ezer frt. Ha a behozott víz feleslegesen erejét az összeg tőke kamat fölírásához összegének megfelelő arányban biztosan lehetne értékesíteni, az setben az ügy rendezve volna. Mind a két terv előkészítésére újabb munkálatot fognak közelebből kidolgozni.

— A tegnapi vízvezetési gyűlésen részt vettek: Albach Géza polgármester, Wein János a fővárosi vízvezeték igazgatója, Hubert Iván földm. miniszteri osztály mérnök, Fabinyi Rudolf dr., Szvacsina Géza tanácsos, Salamon Antal tanácsos, Póczy Mihály főmérnök, Herczeg Lajos mérnök, Melitskó Frigyes főmérnök, városi képviselő, Judik József államvasuti főmérnök, Desky Albert jogtanácsos, Fekete Béla elnöki iroda-vezető, Kuti István jegyző.

— Előléptetés. Megérdemelt előléptetésben részesült Éjszaky Károly a kolozsvári vasuti üzletvezetőség derék üzletvezetője. Ugyanis kinevezetett első osztályú üzletvezetővé. Gratulálunk a megérdemelt előléptetéshez.

— Viz-csempészet. A kolozsvári szamos-víz-hordóknak meg van tiltva az, hogy a vízvezetési kutakból vizet hordjanak. Ennek dacára más vizet nem is hordanak, csak a vízvezeték kutakból. A Bethlen-bátya közelében levő közkutat reggeltől estig felváltva ök tartják elfoglalva, a környékbeli lakosság hoszas várakozás után is alig juthat a kuthoz. Szüntesse meg a hatóság ezt a „víz-csempészetet” az által, hogy a kut közelében álló rendőr által kergettesse el a kuttól a szamosvíz-hordókat.

— Az „Itthon” bankettje. A hétfői bankett, melyet Strakosch Febea kisasszony tiszteletére az „Itthon” rendez, — általános érdeklődésre talál a közönség körében. Számos hölgy ígérte meg részvételét és a rendezők számításnak is arra, hogy mentől nagyobb hölgy társaság díszítse a bankettet. A teríték ára — mint már említettük — két forintban van megálapítva.

— Színház. Strakosch Febea tegnap este másodszor lépett fel a „Faust” cz. operában. A közönség ez alkalommal is zsufolásig megtöltötte a színházat s a művésznőt minden nagyobb jelenése után elhalmozta teteszenyilatkozataival. Dícsérettel kell megemlékeznünk Pintérről, a ki Mefisztó nagy szerepét elég jól játszta és énekelt. Pintér ugylátszik, minden tekintetben használható tagja lesz a kolozsvári nemzeti színháznak.

— Bucsú. Strakosch Febea holnap este bucsuzik el a kolozsvári közönségtől, mely a jeles művésznőt oly rövid idő alatt annyira megszerette. A Parasztbucsút előadására hangverseny darabokat fog énekelni s itt kedves meglepetésben akarja részesíteni a közönséget.

— Strakosch Febea kolozsvári vendégzsereplése után, mint halljuk a m. vásárhelyiek meghívására oda utazik s két hangversenyt fog adni. Ez alkalommal valószínűleg a kolozsvári színházrulat egynehány tagja is elfogja kísérni a bájos divát, s a színtetek közt egy kis vígjátékot fognak előadni.

— Strakosch-bankette. Az „Itthon” hirlapírók, művészek és írók köre, mint már írtuk hétfőn este 8 órakor Strakosch Febea tiszteletére a Központi Szállóba dísztermében éves bankettet rendez. A bájos művésznő különben már vasárnap elutazna Kolozsvárról de az „Itthon” meghívása következtében itt marad egész szerdájig.

— Fáklyás zene. A kolozsvári fiatal-ság külső képpen is le akarja róni tiszteletét és szeretetét Strakosch Febea iránt s mint értesülünk hétfőn este fél 8 órakor fáklyás zenét akar adni a művésznőnek. A fáklyás zenében az egyetemi ifjúságon kívül a három főtanodái ifjúság is részt vesz.

— Gyarmathy Miklós alispánjának ma töltötte be huszadik évfordulóját. Ez alkalomból Kolozsvármegye tisztikara szívélyesen üdvözölte szeretett alispánját — ki is meghatottan köszönte meg tisztviselői karának megemlékezését.

— Kossuth könyvtár. A kolozsvári orsz. történelmi ereklye muzeumban a muzeum öre javaslatára „Kossuth” könyvtárt létesítenek. E célból még a múlt évben Kossuth halála cz. bizottság alakult a 48—49-es időkre tartozó könyvek címjegyzékének összeállítására végett. A bizottságnak néhány ezer könyvcímeket Hentaller Lajos orsz. képviselő állított össze. Veress Endre bizottsági tag összeírta az erdélyi muzeum és egyetem könyvtáraiban levő művek jegyzékét. Hegyesi Márton a 48—49-es idők történetírója kiegészítette ezt, könyvtárainak gazdag adataival. Hentaller Lajos orsz. képviselő most levelet írt Kuszko István szerkesztőnek, melyben ígéri, hogy őszre a 48—49-es idők vonatkozó orosz nyelven megjelent történelmi művek teljes jegyzékét is megszerzi s megküldi a bizottság részére. A muzeum bizottsága a könyvtár berendezését részint a történelmi muzeum, részint a Történelmi Lapok címére érkezett több száz kötetre menő művekből már meg is kezdette még a múlt évben. A berendezést az egyetemi könyvtár mintájára végzik. A bizottságnak az a terve, hogy felkéri a kiadókat és szerzőket, hogy műveik egy-egy példányát a muzeumnak e könyvtár gazdagítására adományozni szíveskedjenek. A mikor a könyvtár be lesz rendezve, a muzeum jövőndő állandó helyiségében, mely remélhetőleg a Mátyás király házában lesz, hozzáférhetővé teszi azt a nagy közönségnek. Addig is, a míg a külön felhívások szétküldtetének, a bizottság kéri a hazafias közönséget, hogy 48—49-es idők vonatkozó könyvekkel a „Kossuth könyvtár” gyarapítani szíveskedjenek. Minden könyvadományt nyilvánosan nyugtázza a „Történelmi Lapok”-ban a muzeum könyvtár bizottsága.

— A kolozsvári egyetem sebészeti klinikájának főnöke dr. Brandt József egyet. tanár tegnapi megnyitó előadásán három igen fontos és teljes sikerű műtétet (három laparotomia) hajtott végre u. m. 1. Ovarium cysta

kiirtása. 2. külső, és belső elzáródás (incarceratio) miatt bélműtétet.

— Értesítés. Tisztelettel értesítem előfizetőimet, hogy az „Asszonyok” című kötetemet szétküldöttem és ha valaki kézbesítői vagy postai vétségéből nem jutott volna példányához, szíveskedjék engem értesíteni, hogy azonnal intézkedjem. Annál is inkább kérem előfizetőimet, mert több reklamációból arról győződtem meg, hogy az előfizetéseik és a könyv kézbesítése körül tudtomon kiülv tévedések merültek fel. Kolozsvár április 19. Sebesi Samu.

— Erdélyrészi öreg honvédek ellátása. Százegyezer forinton felüli ellátást élvez Csik és Háromszék megye öreg honvédsége az államtól évente a rendkívüli segélyezési, utazási és temetési költségeken kívül. — E két megye honvédsége mellett, Bem apónak más megyékben lakó honvédei is, a vagyontalanság s munkaképzetlenség mértéke szerint tetemes évi összeggel vannak nyugdíjazva. — Érdekes felemlíteni, hogy négy év előtt az egész ország honvédsége nem kapott annyit, mint most a Bem egykori seregének hadastársai kapnak a 480 ezer frt évi dotációból. Azelőtt százötvenezer forintot kaptak együttvéve és ebből kevés jutott az erdélyi részre. A Kolozsvárt megjelenő Történelmi Lapok keletkezésé idején kikutatta, összegyűjtötte az ellátásra vonatkozó szabályokat, elveket, az ellátás elnyerésére vonatkozó feltételeket, s ezt a szerkesztőség tájékoztatókba összefoglalva, a Történelmi Lapok s a vidéki sajtó útján a könyvdegyletekkel, honvédekkel, időről-időre közölte. — Azonkívül a szerkesztőséghez fordult néhány ezer honvédet külön is utbaigazította, s a honvédek érdekében teljesített működésénél mindannyiszor kikérte az orsz. honvédségelyző egyület jóindulatú utmutatását, s a fővárosi sajtó támogatását is. — A honvédek ellátásának arányáról és mértékéről érdekes statisztikát és hirdatót közöl most a Történelmi Lapok legújabb számában Balla György nyug. kir. jbró a felvidéki honvédegylet elnöke, melyhez a szerkesztő hozzáfűzte a saját észrevételeit is, A Kuszko István szerkesztésében megjelenő „Történelmi Lapok” legszebben szolgálja a hazafias ügyet az által, hogy a történelmi adatok gyűjtése és a hazafias érzés ápolása mellett utmutatója, gyámolítja az öreg honvédeknek a nemzet által biztosított minden-napi kenyértük elnyerése körül.

— Meghívó. Az „Egyetemi kör” önképző köre rendes ülést tart f. hó 21-én (vasárnap) d. u. 3 órakor, melyre a tagurak és t. érdeklődők tisztelettel meghívotnak. Tárgy: 1. Felolvasás Grätz Gusztávtól. 2. Szavalt Peller Izortól. 3. Biráti Rass Károly „A kis orvosok” cz. tárczájára Pisztor Égontól, Kolozsvárt, 1895 április 19-én. Kozma Endre önk. kör elnök. Pisztori Égontól titkár.

— Árvizek. Az ország legnagyobb része végre megszabadult az árvízveszedelemtől. Nem mult el ugyan mindenütt a komoly baj, de a helyzet már csak a Duna és a Tisza alsó részein aggasztó. Az utóbbi napokban a fővárosnál is csekély mérvű áradás mutatkozott a Dunán. Ez azonban már megszűnt. Újvidéken alól még folyton tart az áradás és Zimonynál valamint a vidékén állandan imminens a veszedelem. Oka ennek különösen a Tisza magas vízállása, innen van, hogy az emelkedés már közvetlenül Títnél kezdődik.

— Küry Klára Bécsben. Mint Bécsből sürgönyzik, a Carl színház igazgatósága tárgyalásokat folytat Küry Klárával, májusban történő vendégzsereplése ügyében, mikor Kopácsi Juliska szabadságos lesz.

— Gróf Zichy Jenő keleti útja. Gróf Zichy Jenő a megállapodások szerint e hónap 28-án indul el ázsiai útjára. Nagy buzgalommal készül az expediciójára s figyel-mét mindenre kiterjeszti, így fonográfot is visz magával, amelynek az a rendeltetése, hogy a magyarok őshazájának területén lakó népek dalait elhozhassa hozzánk, ami már magában is nagybecsű eredménye lesz az utnak. Az expedíció a körülményekhez képest négy hónapig, vagy félévig fog tartani.

— Tizkoronás bankók. Mint tudva van, a vasutrendezés keretében a 10 koronás aranypénzeknek igen csekély perczet szántak, már pedig bizonyos, hogy az ötförintos államjegyeknek megfelelő pénzjegyekre nagy szükség van és lesz is. Ezt kezdik belátni és mint Bécsből jelentik, a két pénzügyminiszter meg fog állapodni abban, hogy arannyal fundált tizkoronás kincstári jegyeket adjanak ki. Az eszme az osztrák kormánytól ered, a magyar kormány még nem jelezte álláspontját e kérdésben, tudunkkal Wekerle idejében hallani sem akartak az ötförintos pótló papírpénz életbeléptetéséről, de ma — azt haljuk — másképp gondolkoznak már.

— Egy szerelmes leány menyegylete. Pécssett megesett az a régi történet, hogy két leány szeretett egy legényt. Az ilyen históriák vagy ugy szoktak történni, hogy az egyik leány lugett iszik s meghal és a másik pár éveig hordja a sirjára a virágot, amiről aztán a poeták verseket is írnak; vagy pedig egyszerűbben ugy, hogy a okosabb, aki rendszeren csunább és ügyetlenebb is, mint a másik, félreláll, s azután csak haragos pillantásai találkoznak. A szerencsétlen pécsi szerelmes leány Pozsgai Mari sokkal vadabbul oldotta meg a kérdést. Megleste a napokban a boldog szerelmes leányt, Sáriscs Marit a vásártér panoráma között, kést rántott elő s markolatig szurta bele a szerencsétlen leány keblébe. Sáriscs Mari szökelül összerogyott, s kevés remény van arra, hogy életben maradjon. A gyilkos leányt elfogták.

— A visszatért farkas. Érdekes farkashajza volt a napokban Ferencz Ferdinánd főherczeg rothenhofi birtokán. A birtokon ugyanis számos más állattal egyetemben két szelidített farkas is van, melyeket a főherczeg a Boszniában állomásozó katonatisztekől kapott ajándékba. Az egyik farkas megunva az unalmas, egyhangú életet, a közeli erdőbe szökött. Nosza megindult a hajza. A budweisi garnizonból két tiszt, egy altiszt és 40 közelegény indult a szökevény keresésére azzal a nehéz feltétellel, hogy lehetőleg elevenen hozzák vissza a szökevényt. Hanem a katonák eredménytelenül tértek vissza. Már-már lemondtak a farkasról, a mikor másnap, a gazdatisztek nagy csodálkozására, a szökevény visszatért. Ugy látszik, hogy az erdei élet sehoggy sem tetszett neki és megszokott helyét nem tudta elfelejteni.

— A japáni győzelem emléke. A japánai között az a terv merült fel, hogy a kínaiakon aratott győzelem emlékére egy olyan forma tornyot állítsanak fel, Tokióban, mint az Eiffel-torony. A tornyot ezer láb magasra tervezik. Alsó részét kiállítási termékl használálnák fel, az emeleteken pedig japán pantheont rendeznének be. A győzelemittas japáok 350 ezer dollárt szántak a tornyóra.

— Közös hadseregbeli tisztek áthelyezése a honvédséghez. A közös hadseregbeli tisztek áthelyezése a m. kir. honvédséghez eddig semmi időponthoz nem volt kötve, hanem a tisztek kérényzeit, a mikor beadták, külön-külön intézték el. Most a közös hadügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely szerint azok a tetteges állományú tiszteket, a kik azt akarják magukat a honvédséghez helyeztetni, kérényeket minden év augusztus elsejéig nyújtsák be. A nem tetteges állományú tiszteknek kérényeket minden év május elsején és november elsején kell beadniok, ha azt akarják magukat helyeztetni.

— A varróleány regénye. Husvét napján regényes eseményre virradt Bácska fővárosa, Szabadka. Hősnője S. M. egy csodaszép és érelyes varróleány, a ki mellett a gavallér város legügyesebb vireurjei tehetetlenül csaptán a szelet. A kis varróleány szerelme végre mégis felébredt. A. J. uri udvarlója iránt főképp azért, mert a lovag házasságot is ígért. És ismétlődött a régi história. A. J. az oltár előtt megszakította a viszonyt, mire a varróleány elhatározta, hogy hűtlen udvarlóján boszút áll. A leány magához kérte egykori imádóját s mikor hasztalan kapacizálta, hogy fogadását tartsa meg, tört rántott elő és két sebet ejtet a megszeppent udvarlón. Ha a zajra a cseléd elő nem siet, a hűtlen lovag áldozatul is esett volna a leány boszújának. A cseléd csavarta ki a tört kezéből s a sebesültet hazaszállították. A varróleány el van határozva, hogy hűtlen imádóját elpusztítja.

— Gyilkos rokonok. Tolcsván — mint sátoralja-ujhelyi tudósítónk táviratozza, nagy ijedelmet keltett ma, hogy Konstantin Ferencz földbirtokost a kutban halva találták. Eleinte mindenki azt hitte, hogy Konstantin Ferencz öngyilkossá lett. A nap folyamán azonban a csendőrséghez levél érkezett, amelynek tartalma az eset szenzációs voltát nagyban emeli. A levélíró ugyanis Konstantin rokonait azzal vádolja, hogy ök dobták be az öreg földbirtokost a kutba, hogy így vagyonához juthassanak. A csendőrség a levél alapján vizsgálatot indított a rokonok ellen.

— Az új házassági jog vagyis a polgári házasság életbeléptetésének határnapjaul törvény szerint ez év december 18-ika van megálapítva. Magától érthető dolog ezek szerint, hogy mérvadó kormánykörökben nem is gondolnak arra, hogy ezt a határidőt meghosszabítsák, a mire különben újabb törvény-iatézkedés volna szükséges. Ellenkezőleg, minden jel arra mutat, hogy ezt a terminust lehetőleg szerint megrövidítsék, ugy hogy a házassági jog rögtön az új anyakönyvezés után léphessen életbe. Ezeket írja a „Pestes Lloyd” kijelentve egyttal, hogy megkettőzött serénységgel dolgoznak a sükséges intézkedések előkészületein, annyira, hogy alapos kilátás van arra, hogy a polgári házasság a kitűzött határidő előtt talán már november 1-én fog életbe lépni.

— Nem jött zavarba. Nasreddin prédikátor egy alkalommal fölment a szöszékre s imígyen beszélt a jelenlévőkhöz:

— Kedves hivem! Tudjátok-e, mit akarok mondani?

— Nem tudjuk, volt a hívők válasza.

— Akkor hát nem is fogjátok megtudni — szölt Nasreddin és leszállott a szöszékről.

Más alkalommal ismét fölment a szöszékre.

— Tudjátok-e, mit akarok mondani.

— Tudjuk, mondták a hívek.

— Akkor hát fölösleges, hogy újra elmondjam nektek,

Harmadszor már bosszankodtak a hívők s elhatározták, hogy a ravasz szónokot szöszékre szorítják s a mikor Nasreddin megtette a kérdést, így válaszoltak:

— Vannak köztünk olyanok is, a kik tudják, olyanok is, a kik nem tudják.

— Ugy hát azok, a kik tudják, mond-

ják meg azoknak, a kik nem tudják, szölt Nasreddin s hidegvérten elhagyta a szöszéket.

Az „Ellenzék” panaszkönyve.

Kolozsvár mellékutczái között egy sines, mely élénkebb forgalommal bírna, mint a Külközép- és külmagyar-utczákat átszóló Felső-kereszti-utca, mert ezt nemcsak a nevezett két főutca nagyszámu lakossága veszi igénybe, hanem, a mikor csak lehet, ezen vonul át a közelben levő négy katonai laktanya legénysége is a gyakorlatokra zászlóaljankint, sőt ezredenkint is; azonkívül a Szamosra járó, a baromvásártérre menő s különösen az épületanyagot hordó szöszérek százával fordulnak meg itt naponkint. Jó

Mindennek dacára nincs a várakozási mi a közlekedésre, valamint az egészségre olnap meglyesebb és elhanyagoltabb utcája, melyekre valamelyet az év legnagyobb részén át tartottak. méteres sártenger borít el, még akkor Bányfydön a többi utcák porosak elanrammer könnemcsak a szegény igavonó állatok s László pénznalom nézni, hanem az itt lakó szöszérek pénznadót fizető népesség egészsége is tán báró Bánés egész éven át ki van téve a malé és báró Jófertőző betegségek veszélyének. Sig Kállay

Jól tudjuk, hogy a városi ácsokoztak. Holköztisztaság terén, melyen még a szöszérek meg a lasztásainak jóvátétele is vállaira közös miniszteri nyi a teendője, hogy minden egyen magyar résztenni nem lehet, s ámbár szíves terelnők, Lukács hogy figyelmét, mihelyt a viszójósiha ő felsége dik, sorrendben a mi utcánkra ignak részt venni. jeszteti: mindazonáltal alázatos ítétes megállapítájuk, kegyeskedjék építészeti és á értekezletek — zégeivel megejtendő szemlélet ut — ezuttal hadest szerezni arról, hogy utcánkhogy csak egyes legszorosabb értelemben tarthatasááról van szó. A zást egy napig sem bírja meg, ugyanis nem tesz ha a korlátolt költségvetés miattge a delegációhet, legalább a temérdek sár ösés után a Hof-elhordását s a járhatlanságig első a meg trónbertort utcának legalább kavicsos sét a legsürgősebben elrendelni.

Egyttal tisztelettel kérjük a városi kapitányasgot is intézkedni az iránt, hogy ha már épen a mi szerencsétlen utcánk van arra a czélra kijelölve, hogy az összes külközép-utczai lakosok és laktanyák emésztését itt szállítják keresztül, ez ne esti nyolcz, sőt félnyolcz órakor vegye kezdetét, miként jelenleg csaknem naponta történik, hanem elrendelni s annak tartását ellenőriztetni, hogy a vállalkozó, még a legkisebb városokban is fennálló szabály szerint, legalább az esti 10 órát várja be, s lehetőleg elrendelni azt is, hogy a kihordást a közegészségügy érdekében ne az eddig divó s a levegőt órák tartamára megfertőztető nyitott hordókbán, hanem a már minden nagyobb városban kötelező légmentesen zárt edényekben eszközölje.

Kolozsvár, április 10, Egy adóffizető.

LEGUJABB.

(Az „Ellenzék” eredeti távirata.)
A nunczius politikai missziója.

Budapest, április 19.
Minden jel arra mutat, hogy a pápai nunczius fontos politikai misszióban utazik Magyarországon. Látogatása a miniszterelnöknél, mely szombatban történik meg, mikor Bánffy Bécsből visszatér, találkozás a kultuszminiszterrel is ezt bizonyítják. Fontos, hogy a nunczius már tudakozódott gr. Zichy Nándor, gróf Eszterházy Miklós Móríc, továbbá Apponyi Albert gróf után, kikkel tanácskozni fog.

A nunczius különben magyar barát érzelmeinek élénk adja egy beszédeiben, mint tosztaiban, midőn a hazaszeretetet harsulyozza és a magyar királyról beszél, gondosan kerülve a császár kifejezést. Nagyváradra a nunczius hétfőn vagy kedden utazik.

Közös minisztertanács.

Budapest, április 19.
Tegnap ő Felsőge elnöksége alatt közös minisztertanács volt, melyen a delegációk elé terjesztendő ügyeket intézték el. A négy millió hadügyi többlet 17000 uj Manlicher fegyver és a tisztí létszám emelésére kell.

NEMZETI SZÍNHÁZ.
Kolozsvárt, 1895. szombat, április 20-án.
Strakosch Febea bucsuvendégfölliéptével:
PARASZTBECSELET.

Felölös szerkesztő:
BARTHA MIKLÓS.
Segédszerkesztő és kiadó lapulajdonos:
MAGYAR MIHÁLY.

Magyar jelzálog-hitelbank 3%-os nyeremény-kötvényei.

Évenként 4 sorsolás. Legközelebbi huzás már f. évi április hó 25-én

100.000 koronás főnyereménnyel,

azonkívül számos mellényeremény.

Minden kötvény legalább 110 osztrák értékű forinttal váltatik be.

Elsőrendű biztonság, nagy nyeremények, kedvező kamatozás a valószínű árfolyamemelkedés ezen értékpapírt kiválóan ajánlják. Vásárlás és eladás pontosan a napi árfolyam szerint. — Ugyanezen sorsjegyekről igérvények is kaphatók:

a Magyar leszámítoló- és pénzváltó-bank erdélyrészi fiókosztályánál,

Kolozsvárt, Belközép-utca 8. szám.

osztályvezető,
osztályvezető,
János felügyelő,
osztályvezető, F. (2—5)
szky Eránus
ügyelő osztály
ügyelő, Kovacs
János felügyelő,
osztályvezető, Stejs
vezető, Mericzai
felügyelő forga
Erő felügyelő
röly felügyelő
felügyelő ügyo
röly felügyelő sz
gyes felügyelő ü
bauer Győző felt
II. rangfokozat 2. osztály fénnyesen butorozott vendégszobával, diszes
rangfokozat 1. osztály nagy ebédlő terem stb.)
John Pál Vi
tal felügyelő műh
gelő, Garas Alber
felügyelő, csatári zhetni ugyanott tulajdonos:
ügyosztályvezető,
osztályvezető, Hava)
Ferenoz felügyelő
Jörg József felügy
leszki Pál felügy
szai és sztankóczi
gyelő osztályvezető
Garlathy Géza
Burghardt Gyula
felügyelő ügyosz
ügyelő szakosztá

**BÉRBE ADÓ
EUROPA-szálloda,**

Deesen.

Naláczy Farkassal.

KELYFÖLDI ÁSVÁNYVIZEK PÁRATLANJA!

„RÉPÁTI“

a legjelesebb égvényes gyógy-savanyuvíz,
mely kiválóan szerencsés vegyi összetétele, rendkívül dús, főleg kötött
szénsav tartalma és kellemes íze folytán, ritkítja pártját a kontinensen.

Első rangú gyógyital

emésztési és vizeleti nehézségeknél, vese- és gyomorbajokban, gyula
dásos hólyag- és közsvényes bántalmak ellen stb.

Főuri kedvencz ital,

határozottan a legkedvesebb pezsgő borviz!

Mint a belső szervek betegségei ellen legkellemesebb és legha
tásosabb s egyszersmind legolcsóbb gyógyító szert, úgy is mint pá
ratlan élvezeti italt a „répáti“ ásványvizet minden céltudatos el
fogulatlan ivónak rendes használatára lelkiismerettel ajánlhatom.

Mindig friss töltésben kapható **Kolozsvárt főraktáron:**

Segesváry és Társai uraknál,

az ásványviz-kereskedésekben és minden jele
sebb vendéglőben.

Tisztelettel a gyógyforrás kezelője:

GYÖRGY JÓZSEF,

[Háromszékmegye.] Bodokon. [Háromszékmegye.]

667. (68—*)

Rosenzweig B. és Társa

villanyos műszaki gyár nagyban, kicsinyben,
Budapest, VIII., József-körút 30—32.

Ajánlják magukat

kézi távirók, telefonok, villámhárítók, valamint villamos világítás
berendezésére, a legmérsékeltőbb árak és több évi kezesség mellett.

Ugyazintén eladása és szétküldése az összes elektro
technikai cikkeknek legolcsóbb gyári árakon.

— Mindennemű javítások elfogadtatnak. —

Költségvetés és árjegyzék ingyen és bérmentve.
107. (10—10)

Haszonbérlet.

A nagy-iklandi határon (radnóthi állomáshoz 1 óra tá
volságra eső) 1325 catastrális hold terület, egy tagban

6 évre kiadó szeptemb. 1-től kezdve,

esetleg

örök áron is eladó.

Értekezhetni alulirt tulajdonossal N-iklandon, u. p.
Mező-Kapus.

256. (2—3)

KOVRIK TIVADAR.

Üzletváltoztatás miatt a legjobb alkalom szolid készítményű butorok beszerzésére!

Alóirotnak van szerencsése a nagyérdemű közön
ség becses figyelmét felhívni arra, hogy közbe
jött okok miatt

üzletét megváltoztatni
kénytelen.

S mivel ez halasztást nem szenvedhet, ez okból
raktáron levő összes

BUTORKÉSZLETÉT
gyári, illetőleg az előállítás áron alól
is kiárusítani óhajtja.

Raktáromban kaphatók: általam készített
kárptos töltött butorok, egész garnitúrák, kisebb
grupp-garnitúrák. Szalonba való fantasie darabok.
Diszesen montirozott ülőkék (Hokerlik.) Montiro
zott fantasie asztalok, fali- és sarok-diszek. —
Barock, Consol és Rococo-tükrök; továbbá férfi
szobába való diványok és egyes karszékek, heverő
diványok. Ezeket kívül sok itt elő nem sorolt
töltött butorok, fűző-, lószőr- és Afrique-madrál
czok. (Lószőr madráczok felelősség mellett.)

Feleslegesnek tartom készítményeimhez bővebb magyarázatot fűzni, tanuskodik a mellett 24 évtől fennálló üzletem és a nagyérdemű
közönség bizalma.

A n. é. közönség becses pártfogását kérve

115. (12—52)

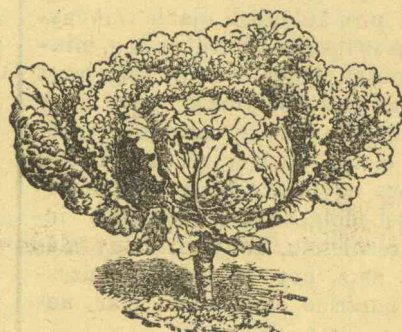
Kiváló tisztelettel maradtam:

DUCHONY JÁNOS, kárptos.

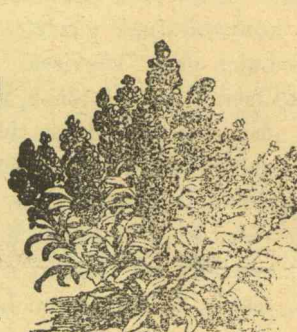
Üzletváltoztatás miatt a legjobb alkalom szolid készítményű butorok beszerzésére!

Legjutányosabb árak!

Legjutányosabb árak!

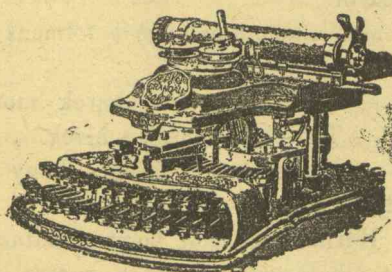
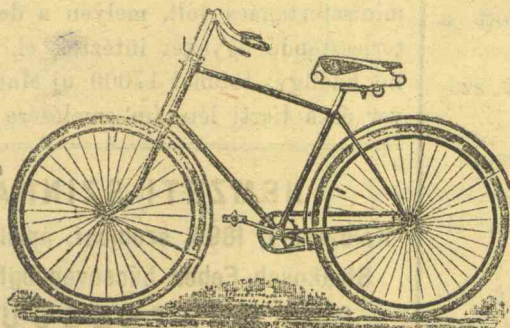
**Egész friss
vetemény, virág-
és
gazdasági magvak**
tisza és megbízható minőségben
kapható:

Tauffer Ferencz utódánál Kolozsvárt,
erdélyrészi első és legnagyobb magkereskedésében.

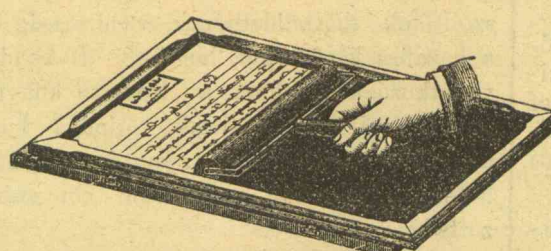
Ajánlok államilag ólomzárolt francia és magyar luczernát, lóherét, fűmagvak, répamagvak stb.

Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

A kerékpár-sporhoz szükséges összes felszerel
ések legjobb minőségben, legolcsóbban nálam be
szerezhetők. — Angol és belföldi gyártmányu
bicyclik nagy választékban; továbbá a „Crandall“
amerikai gyorsíró-gép, a „Kosmopolit“ emeltyű
rendszerű írógép, az „Edison-féle Mineograph“
íratokszorosító készülék mindig raktáron vannak
és nálam gyári árakon beszerezhetők.

Nagy raktárt tartok az összes gazdasági gépek és eszközökből;
ugymint: ekék, boronák, fűkaszálo-, arató-gépek, széna-gyűjtők, cséplőgépeket
kéz- és lóerőre, rosták, trieurók stb.

150. (14—x)